UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Secunda, vtru[m] hi q[ui] cesseru[n]t c[aus]a in firmitatis, sanitate recepta possint cathedra[m], repetere? No[n].

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

ritate abundās iniq̄tas Chri
ſtianorum paſſio eſt: vt Loth
corporalē perſecutionē a nul=
lo in Sodomis ſuſtinuit: ſed a
malis eorū cum quib⁹ habita=
bat. Eſt ergo pſecutio iuſti vl'
a leone[a] ī impetu, vel a draco=
ne[b] in inſidijs: vnde oēs[c] cla=
ment. Deus in adiutoriū meū
intēde. Q̄uāt[d] a vitijs ſubdi
torū prelat⁹ affligit̄: aliquādo
omnium eſt vna ꝛ inſatiabilis
obſtinatio: aliquando mali in=
ueniunt̄ bonis admixti. Quā=
do boni ſimul cum malis habi
tāt, nō ſunt deſerendi boni ꝑ=
pter malos: ne ꝑuerſe malos
euitādo vincam⁹[e] q̄s fugim⁹
ad gehēnam: ſed potius mali
tolerētur ꝓpter bonos. Vn=
de Grego. Abel[f] eſſe renuit,
quem Cain[g] malitia nō exer=
cet[h]. Ferrū q̇ppe nr̄e mentis
ad acumē nō pōt ꝑuenire ve=
ritatꝭ, niſi hoc alteri⁹ eraſerit
lima[i] prauitatis. Hinc etiam
Auguſtinus: Tu bonus[k] to=
lera malū ꝛc̄. Infra de tolerā
dis malis in prima cauſa here
ticorum idem ait. Maius ma=
lum in ſeparatione bonorum[l]
cōmittimus, q̄̄ in coniunctio=
ne[m] malorū fugiam⁹: tali non
imputat deus ſua peccata, qꝛ
non fecit: non aliena, qꝛ nō ap
probauit: non negligētiam, qꝛ
non tacuit: non ſuperbiā, qꝛ in
vnitate permanſit. Hinc idē
in pſalmo. liiij. Quis dabit mi
hi pēnas ſicut colūbe: non ait
ſicut coruo. Columba vero a
moleſtijs querit auolare: ſed
non dilectionem amittit, ſem=
perq̄ꝫ gemit. Sic bonus vult
ſe ſeparare corpore non amo=
re ab his quibus nō poteſt ꝓ=
deſſe: ſed ſi aliquando ligatur
non viſco cupiditatis, ſed cu=
ra ꝛ officio vt deſerere nō poſ=
ſit[n], tūc dicat: Cupio diſſolui
ꝛ eſſe cū xp̄o: ſed manere ī car
ne neceſſe eſt propter vos: et
ſic eſt meritum ex deſiderio.

Ecce elōgaui fugiēs: non lo=
co, ne rūpatur charitas bono
rum: ne perdat exercitiū ma=
lorum quos de⁹ admiſcet, vt
Judam apoſtolis: quē q̄̄uis
ſciret furem eſſe, tamē ad pre=
dicandum miſit, ꝛ ei euchari=
ſtiam dedit: docēs in eccleſia
tolerari malos, nec obeſſe bo=
nis malorum cōſortia. Quā=
diu vero omniū ſubditorū eſt
obſtinata malitia: nec prodeſt
eis prelatorum preſentia: tūc
etiam corpore licet ab eis re=
cedere, ne illorū nequitia ſem=
per in deteri⁹ proficiat: et iſti
quidem fructum amittāt quē
de aliorum profectu poſſent
inuenire. Sic beatus Bene=
dict⁹ deſeruiſſe legitur, quos
in necem ſuam vnanimiter vi=
derat conſpiraſſe. †
Hinc etiā beatus Greg. Pe=
tro diacono interrogāti an li=
ceat p̄lato gregē ſemel ſuſce=
ptum deſerere, lib. ij. dialogo=
rum reſpondit dicens.

¶ Quādo liceat prelatꝭ ſub=
ditos deſerere, vel non.

Ibi adunati equanimi=
ter portādi ſūt mali vbi
inueniuntur aliqui quib⁹ ad=
iuuentur boni. Nā vbi omni=
no fructus de bonis deeſt, fit
aliquando de malis labor ſu=
peruacu⁹: maxime ſi e vicino
cauſe ſuppetant que fructum
deo valeāt ferre meliorē. Se=
pe agitur in animo perfecto=
rum qd̄ ſilentio pretereūdum
non eſt: quia cū laborē[o] ſuum
ſine fructu eſſe cōſiderāt, in lo
co alio ad laborē cum fructu
migrāt. Unde quoq̄ꝫ ille egre
gius predicator q̄ diſſolui cu=
piebat, ꝛ cum Chriſto eſſe: cui
Chriſtus eſt viuere ꝛ mori lu=
crum: qui certamina paſſionū
nō ſolum ipſe appetijt, ſed ad
toleranda hec etiā alios accē=
dit: Damaſci pſecutionē paſ=
ſus: vt potuiſſet euadere, mu=
rū, funē, ſportāq̄ꝫ q̄ſiuit, ſeq̄ꝫ

a ¶ Vel a leone. id eſt a diabolo ap te ſeuiendo.
b ¶ Dracone. i. a diabolo occulte perſequendo, vel a falſis fratrib⁹.
c ¶ Oēs. i. tam illi qui extrinſecam q̄̄ qui intrinſecā perſecutionem patiuntur.
¶ Cū autē ¶ Caſus. Supra i. ꝗ. proximo tractatū eſt qualiter fiat perſecutio intrinſeca. ſ. a ſubditis malis, et per cōpaſſionē. Nunc vero diſtinguitur ſic. Aut inter ſubiectos ſunt aliq̄ boni: aut ſunt oēs mali ꝛ obſtinati. Si ſunt ibi aliq̄ boni, nō debet prelatus deſerere bonos ꝓpter malos, ſed tolerare debet patienter: ꝛ hoc ꝓbat q̄tuor authoritatibus. Si autē oēs ſunt mali ꝛ obſtinati: tunc lꝫ prelato ab eis recedere, exemplo beati Benedicti, q̄ monachos ſuos deſeruit: q̄ cōſpirauerāt in necē eius.
d ¶ Cū autē. hic ꝗ. loquit̄ de intrinſeca perſecutione.
e ¶ Uincamus. i. magis ſimus digni gehenna q̄̄ hi quos fugimus.
f ¶ Abel. i. ſimilis Abel in patientia nō vult eſſe qui non poteſt tolerare conſortiū malorum: nā quiſquis malos nō tolerat, ipſe ſibi per intolerantiam teſtis eſt ꝙ bon⁹ nō eſt: vt. j. xxiij. q. iiij. hec autē. ꝛ ca. tu bon⁹. — Bonus nō eſt q̄ malos non tolerat.
g ¶ Cain. i. fratris Abel.
h ¶ Nō exercet. id eſt malos nō allicit: ſignificat vt illos corrigat.
i ¶ Lima. i. perſecutio.
k ¶ Tu bon⁹. j. xxiij. queſtiōe. iiij. hec autem. ꝛ. c. tu bonus.
l ¶ Bonorū. Argu. ꝙ ſi per aliquē non ſtat quo min⁹ faciat, idem eſt ac ſi feciſſet. xlij. diſ. Epheſijs.
m ¶ Cōiunctiōe. fugim⁹ eni malū in hoc ꝙ non ꝯiungimur malis: qꝛ ſi eſſemus cum eis, poſſemus corrumpi cū eis: tamē maius malum cōmittimus ex hoc ꝙ ſeparamur a bonis: qꝛ ſeparando nos a bonis committimus ſchiſma: qd̄ facere maximum malū eſt: vt. xxiij. queſt. j. non affe ramus. — Schiſma cōmittit q̄ ſe a bonis ſeparat.
n ¶ Nō poſſit. i. non debeat ꝓpter hos quib⁹ poteſt ꝓficere. Jo.
Ibi adunati. ¶ Caſus. Pe tr⁹ diacon⁹ queſiuit a Gregorio an liceret prelato deſerere gregem ſemel ſuſceptū: q̄ reſpondit dicēs ꝙ ſi ſubditi ſunt boni malis admixti, tolerandi ſunt mali propter bonos: ſi vero oēs ſunt mali ꝛ incorrigibiles, recedere poteſt p̄latus ad alium locum, exēplo Pauli, q̄ de Damaſco fugit vt alibi magis ꝓficeret. Sequēs ꝗ. patet.
o ¶ Laborē. not. ꝙ labor non debet eſſe ſine mercede: vt. xij. q. ij. charitatem. ꝛ in auten. de iudi. ꝗ. ne autē. coll. vj. vbi dicitur ꝙ labor non debet eſſe ſine fructu. vnde verſus. Cū labor in damno eſt, creſcit mortalis egeſtas: iuxta illd̄: Optat premia q̄ſq̄ꝫ labor. — Labor eſt remunerādus. Phil. j. c. ij. Co. xj. g. Actu. ix. e.

† Hui⁹ hiſtorie fit mētio i. ꝗ. ecce in tolerano. j. xviij. q. ij.

a ¶ Alibi. Idem fecit Cyprianus: vt. xxiiij. q. j. aduo cauit. §. multorum.

Quod autem. ¶ Caſus. hec eſt qō. ij. qua querit vtrū recuperata ſanitate poſſit quis repetere cathedram cui renunciauit? Et reſpōdet ꝙ non: et tranſfert ſe G. ad aliam queſtionē inciden tem: ſcꝫ vtrū ſacerdos qui dimiſit celebrationē miſſe ꝑpter morbū caducū: recuperata ſanitate poſſit celebrare. ⁊ reſpondet cum diſtinctione: ſcꝫ vtrū quis vexetur morbo epileptico vel caduco frequēter, aut raro: ſi frequēter, oīno debet ceſſare a celebratione miſſarum: vt. j. e. ca. j. Si vero raro: aut vexatur cū ſpume iactatione, ⁊ vocis confuſe emiſſione: et tūc nullo modo celebrare pōt: vt j. e. c. ij. aut vexatur ſine ſpume iactatione, ⁊ ſine vocis cōfuſe emiſſione: ⁊ tunc celebrare pōt: ita tñ vt habeat iuxta ſe victini ſolaminis adiutorē: vt. j. e. q. j. illud. ſi plene eſt liberatus, nō eſt q̄ſtio quin poſſit celebrare.

b ¶ Quod autē. Si quis de licētia pape renūciauit, ⁊ ad preces eiꝰ alter ſubſtituꝰ eſt: certū eſt ꝙ ille nō poteſt repetere eā licet conualeſcat: vt. j. e. q. j. hoc nequaꝗ. Et ideo magiſter aliā queſtionem tractat: vtrū ille q̄ abſtinuerit a miſſa pro egritudine, recupata ſanitate poſſit celebrare? Et certum eſt ꝙ poteſt j. e. c. j. dūmodo certū ſit eum eſſe ſanatum. Si autem fuit demoniacus vel epilepticus, debet prius per annū eſſe liberatus. xxxiij. diſtin. cōmuniter. lv. di. precepta. ⁊ argu. ff. de redhibitoria ac. qđ ita. In egritudine ꝯſtituti miſſas celebrare poſſunt. j. e. q. j. c. illud. niſi ita debiles ſint ꝙ ceptū officiū nequeant adimplere, ⁊ niſi habeant morbū caducū. xxxiij. diſtin. cōmuniter. tamen cū diſtinctione an morbus iſte ſit cum ſpuma ⁊ clamore, vt tunc non poſſint: vel ſine ſpuma ⁊ clamore, ⁊ tunc poſſint, vt ibi notaui: ſed quidā indiſtincte dicunt ꝙ non debent celebrare infirmi.

Sub. nec diſtiguēdū eſt q̄ fuerit egritudo dūmō ⁊c. vt ſeqr.

Vt Ray.

latenter deponi voluit. Nunquid Paulum mortē timuiſſe dicimꝰ, quā ſeipſum pro amore Ieſu teſtat appetere? Sꝫ cum in eo loco minorē ſibi fructum adeſſe ꝯſpiceret, ad grauē laborē ſe alibiª cum fructu ſeruauit: fortis etem̄ preliator dei teneri itra clauſtra noluit, ſed certaminis campū queſiuit. Multorū authoritatibus apparet quādo viuētibus epiſcopis alij poſſunt ſubſtitui, et quando non.

¶ Queſtio. ij.

Quod autemᵇ iſte valetudine recepta ſuam repetit cathedram, nulla authoritate ratum habetur. Celebrationem vero ſacrificiorum quam infirmitatis cauſa dimiſerit, valitudine recuperata exeq̄ non prohibetur.

Unde Alexander. ij. ſcribit Gebonardo Uiuarieñ archiepiſcopo.

¶ De quodā pbr̄o qui caduco morbo laborabat.

In literis tuis cōtinebatur ſic: hic clericus ordinē habet preſbyterij: ſed q̄r caduco morbo laborat, ⁊ ipſi im preſentiarū hoc agnouimus: non auſi fuimus cōcedere ſibi vt offerret vel miſſam celebraret: q̄r vero languor in culpa nō eſt: ſuper hac re authoritatis noſtre decreto conſulēdo deliberauimus. Cōſultimus itaqꝫ vt ſi frequēterᶜ hoc morbo tangit: ab oblatione et miſſarum celebratione oībus modis ꝓhibeatur. Indecens enim eſt et periculoſum vt in cōſecratione euchariſtie morbo victus epileptico cadat. Si vero dei miſericordia conualuerit (quando quidē non culpa, ſed infirmitas eſt in cauſa) eum ſacrificare iam nō interdicimusᵈ.

Itē Gelaſiꝰ Ruſtico et Fortunato epiſcopis.

¶ A regimine ſuſpēdatur eccleſie qui in terram frequenter eliditur.

Nuper Foropopulēſis eccleſie clerici vna cum Sabino epō ⁊ Pelagio ⁊ laicis propria ſuggeſtione reſerarūt preſulē ſuū graui quadā neceſſitate vexari: cuiꝰ eum dicerēt incurſione frequēter eliſum: qđ ne ſcandalum fidelibus videretur ingerere, ⁊ eccleſiam dei vbiqꝫ poſitam hac offenſione turbare: precipue cū eodē ipſo volēte huc ſe ꝑrexiſſe firmarēt: ad dilectionē veſtrā ſcripta direximꝰ, vt eccleſie cuiꝰ rector tali caſu tenetur aſtrictꝰ, viſitationē congruā reddatis: verū quia nūc idem ipſe venit huc pontifex: falſaqꝫ oīa de ſe iactata diſſeminat: ſub diuini contemplatione iudicij veſtreqꝫ conſcientie exiſtimationiſqꝫ reſpectu, rerū fide ſolertiſſime perquiſita, ſi aliquando ſcꝫ vel in domo vel in ꝓceſſione, vel in alio quocūqꝫ loco ꝓbatur repente collapſus, voceſqꝫ dediſſe cōfuſas, et ſpumas ore iactaſſe:

In literis. ¶ Caſꝰ. Quidā preſbyter morbū patiebatur caducū: quare Gebonardꝰ Uiuarieñ. archiepūs ei celebrationē miſſe interdixit: ⁊ per illū pſbyterū cōſuluit Alexādruꝫ dictus archiepūs an iſte pbr̄ poſſet miſſarū ſolēnia celebrare. Nunc papa reſcribit dicens, quomodo ei ꝯſtitit ꝙ iſte cadebat: vnde mādat ei ꝙ ſi iſte preſbyter frequēter cadit ⁊ vexetur morbo caduco: non dꝫ celebrare: ſi autēꝫ conualuerit, nō ꝓhibeatur.

c ¶ Frequenter. Ideo quidā dicunt ꝙ ſi raro accidit, poteſt celebrare, dummodo habeat ſociū. j. e. q. j. c. illud. vel ſupple maxime: vel diſtigue vt. xxxiij. diſt. cōmuniter.

Lau. ⁊ Hug.

d ¶ Interdicimꝰ. Sic ergo propter infirmitatē nō repellit quis ab officio diuino, vel a ꝑceptione ſacramē torū: vt. j. diſti. v. ad eius vero.

Infirmitas non repellit ab offo diuino.

Nuper foro. ¶ Caſꝰ. Clerici Foropopulenſis eccleſie vna cū Sabino et Pelagio et laicis Romā venerūt, et dixerunt Gelaſio ꝙ epūs eoꝝ ledebat morbo caduco frequenter, aſſerētes ſe de eius voluntate veniſſe: q̄re papa illi eccl'ie duos dedit viſitatores. ſ. Ruſticum ⁊ Fortunatum: ſꝫ quia idem epūs poſtea Romam pergens dixit oīa que de eo dicta fuerunt, falſa eſſe: ideo papa precipit eiſdem viſitatoribus narrando predicta vt veritatē perquirant: ⁊ ſi predictum epiſcopum inuenerint fuiſſe repente ꝓ.

lapſum cum voce confuſa, et ſpume iactatione: eum ce lebrare prohibeant. ſi autem hoc inueniri non poteſt: precipit Ruſtico vt faciat eum carnibus vti.xxx.die bus indifferenter.

a ¶ Segnius. No. ꝙ in magnis rebus diligentior in quiſitio eſt facienda: vt.xlij.di. quieſcamus. ꝛ.lxj.diſt. miramur. Et ideo hic actore non probante, reo indicitur purgatio: vt extra de cauſa poſſeſſionis ꝛ proprieta. cū eccleſia. in fi.

b ¶ xxx. contra. xxxiij. diſt. cōmuniter. Sed ibi certū fuit eū eſſe demoniacū: ſed hic dubiū. et oēs cibos iō iubetur comedere ne morb⁹ poſſit occultari: quod phyſicum eſt. vnde ſignatur contrariū. j. de cōſe, diſtin. v. contraria. † Ideo aūt hic dātur omnes carnes iſti preter hedinas, q̄ prouocāt demones.

carnes hedine ꝓuocāt demones.

† Nō ē ʒ: q3 h loquit de expimentis medicine, neq̄ bona ſunt ꝛ neceſſaria vt ... [illegible]

quāta fieri pōt examinatione queratur. qđ tamen ſiue non poſſit aliquorū factū teſtificatione firmari, ſiue nūq3 contigiſſe dicatur: nō putādum eſt poſſe ſufficere, ſed certū manifeſtūq3 documētū: q2 de tanta re nō ſegni⁹ a agēdū eſt: faciat rē tua dilectio frater Ruſtice ſui moris, ꝛ aptā magno pōtifici: vt eū vel. xxx. b dieb⁹ tecū eſſe cōſtituas: eūq3 carnibus indifferenter neceſſaria ꝓbatione compellas vti.

¶ Cauſa. viij.

Quidam eṗs agens in extremis ſucceſſorē ſibi ex teſtamēto inſtituit. inde ſuorum amicorum patrocinio in eundem eṗatum eligitur. poſt electionem ꝓ indēnitate eccleſie canonicis iuramētum prebuit. accuſatur de ſimonia, tanq3 munus ab obſequio ꝓſtiterit. ante tṗs ſententie a clericis ſuis relinquitur. ſine lrīs apl'icis ad eccl'iā ſuā reuertitur eṗs. Hic primū queritur an liceat eṗo ſibi ſucceſſorē īſtituere? Secūdo an amicorū patrocinia in electione debeant cōualeſcere? Tertio, an ſit habēdus ſimoniacus q poſt electionē hmōi iuramētū canonicis preſtat? Quarto an liceat clericis ante ſnīe tṗs ab eṗo ſuo diſcedere? Quinto, an ſine lrīs apl'icis debeat redire ad ꝓpriā eccl'iā?

¶ Queſtio. j.

Quod autem c eṗo ſucceſſorē ſibi īſtituere liceat, ex v̄bis Zacharie pape cōijcitur: qb⁹ eṗo Magūtino ꝑmiſit adiutorē ſibi ſtatuere: qui ei defuncto in plenitudinē poteſtatis ſuccederet. Item ex verbis Symmachi pape dicētis. Si trāſitus pape inopinatus euenerit, vt de ſui electiōe ſucceſſoris nō poſſit ante decernere d: apparet ꝙ eṗi ſucceſſores ſibi inſtituere poſſunt. Itē exēplo beati Petri illud idē ꝓbatur, q̄ beatū Clementem ſibi ſucceſſorē inſtituit. Vn̄ Joannes tertius ſcribit eṗis Germanie ꝛ Gallie.

¶ Qz Petrus Linū ꝛ Cletum adiutores ſibi aſciuit.

Si Petrus e princeps apoſtolorū adiutores ſibi aſciuit Linum et Cletum: non tamen poteſtatem pontificij, aut ſoluendi aut ligandi f normam eis tradidit, ſed ſucceſſori ſuo Clemēti: qui ſedē apoſtolicā poſt eū, ꝛ poteſtatem pontificalē, tradēte g ſibi beato Petro, tenere ꝑmeruit. Linus vero ꝛ Clet⁹ miniſtrabant exteriora: princeps aūt apoſtolorū Petrus verbo et orationi inſtabat. Palea.

Cauſa. Q Uidā eṗus. Caſ⁹. Qr in ſuperiori cauſa i illo. c. petiſti. fuit conceſſum priuilegium magūtino de eligēdo ſibi ſucceſſorem: ne aliqs dubitaret hoc eſſe licitū de iure communi, ideo Grati. hanc. viij. cauſam ſupponit, in q oſtēdit ꝙ nulli licet eligere ſucceſſorē: et ꝙ amicorū patrocinia in electionibus conualeſcere non debēt: et ꝙ nō eſt ſimoniac⁹ qui poſt electionē preſtat canonicis iuramentū de indēnitate eccl'ie: ꝛ alia plura. que oīa vt pleni⁹ eluceſcant, ponit thema, de quo quinq3 elicit queſtiones.

Quod autē. † Hec. q. diuidit in quatuor partes: in quarū prima ꝓbat magiſter per. iiij. autho. ſanctorū patrū ꝙ poteſt eṗus ſeu prelatus ſibi eligere ſucceſſorē: ꝛ hoc vſq3 ad. §. his oībus. vbi dat ſolutionem. poſtea quedam adiungit ad electionē pertinentia. Secunda ibi: Olim. Tertia ibi: Oportet eum. Quarta ibi: Audacter. Jo. de fan.

¶ Cauſa. Hec eſt. j. q. qua queritur an liceat eṗo ſibi eligere ſucceſſorē: et certū eſt ꝙ non, niſi per priuilegium hoc habeat. Primo tamen ꝓbat Gra. ꝙ ſic, exēplo Magūtini ꝛ authoritate Symmachi a ꝯtrario ſenſu, ꝛ exēplo Petri. Poſtea ꝓbat contrariū in. §. ſed in antiocheno. ꝛ in. §. his oībus authoritatibus. dat ſolutionem.

c ¶ Quod autē. Certū eſt ꝙ nō lʒ † niſi cui hoc ſpecialiter ꝑmittitur: vt magūtino. vij. q. j. petiſti. nec obſtat. lxxix. diſt. ſi tranſitus. vbi innuitur ꝙ pape licet ſibi iſtituere ſucceſſorē. ſʒ dicitur ibi ꝙ pōt cū fratrib⁹ deliberare de ſucceſſore. ‡

† Sed ʒ videtur expſſe. xvj. q̄. vlt. ca. vlti.

Succeſſorē ſibi inſtituere nulli lʒ.

d ¶ Decernere. i. deliberare.

‡ Sub. qđ alid eſt q̄ ſibi ſucceſſorē eligere nā illđ eſt licitum: vt ibi. iſtđ v̄o illicitū: vt h. nā đ liberare licet cuilibet ꝓlato đ ſuo ſucceſſore cum videt ſibi mortē iminere vn̄ ibi đr decernere. i. deliberare non eligere. ſm h.

Caſus. Si petr⁹. Petrus apl'us cum inſtare vellet verbo predicationis ꝛ oratiōi, in tēporalibus Linū et Cletū prefecit: ſed ſolū Clemētem ſibi ſucceſſorē elegit: cui poteſtatē tradidit ligādi et ſoluendi.

e ¶ Si petrus. ſi. id eſt q̄uis.

f ¶ Aut ligandi. Nō itellige ꝙ iſti pri⁹ nō habuerint poteſtatē ligandi: ſʒ hoc vult dicere, ꝙ iſtis nō dedit papa plenā poteſtatē: ne ſit contra. ij. q. j. nēo. xxiiij. q. j. quodcūq3. vbi dicitur ꝙ oēs pbr̄i hāc habent poteſtatē. Habuerūt ergo prius hāc ptātē, ſʒ nō tātā. Iſti aūt duo tēporalia pauperibus erogabāt: ad qđ officiū apl'i diacones elegerāt. xciij. diſt. legim⁹. qđ hodie habet camerarius pape. ꝛ ptʒ ꝙ Linus et Clet⁹ non fuerūt apl'ici. ꝛ hoc eſt verū ꝙ poſt Petrū ſtatim nō fuerūt apl'ici, ſed Clemēs fuit poſt eū apl'icus. vidēs aūt Clemēs ꝙ hoc eſſet ꝑniciosum exēplo, ꝙ aliquis ſibi eligeret ſucceſſorē renūciauit papatui: ꝛ tūc electus fuit Linus, eo mortuo elect⁹ eſt Cletus: quo mortuo denuo fuit Clemēs electus. ꝛ ſic Clemens ſm vnā cōputationē fuit ſecundus: ꝛ ſm aliam fuit quartus. vnde verſus.

clemēs noluit eſſe papa ſtatī poſt petrū,

Diſputat hic mundus: quartus fuerit ve ſecundus. v̄ſus.

g ¶ Tradente. Ad hoc inducitur capitulum.